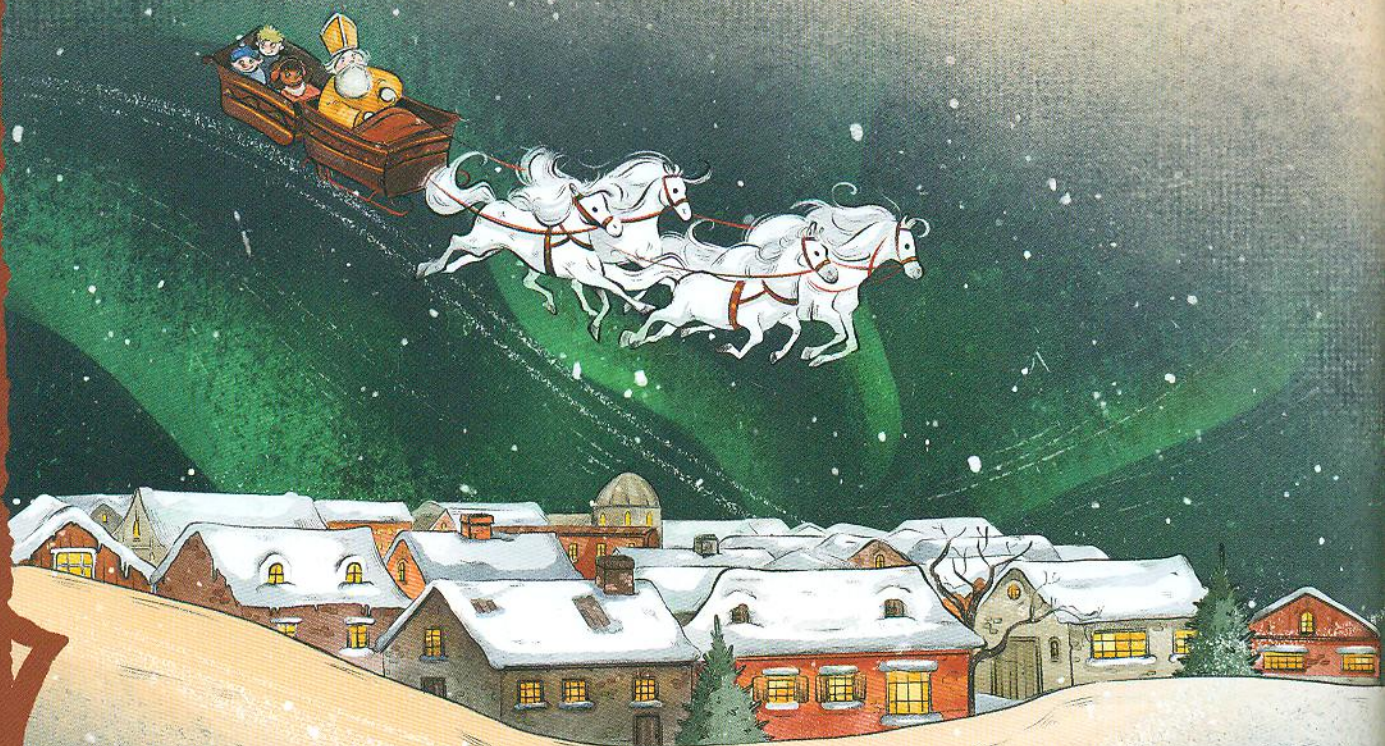

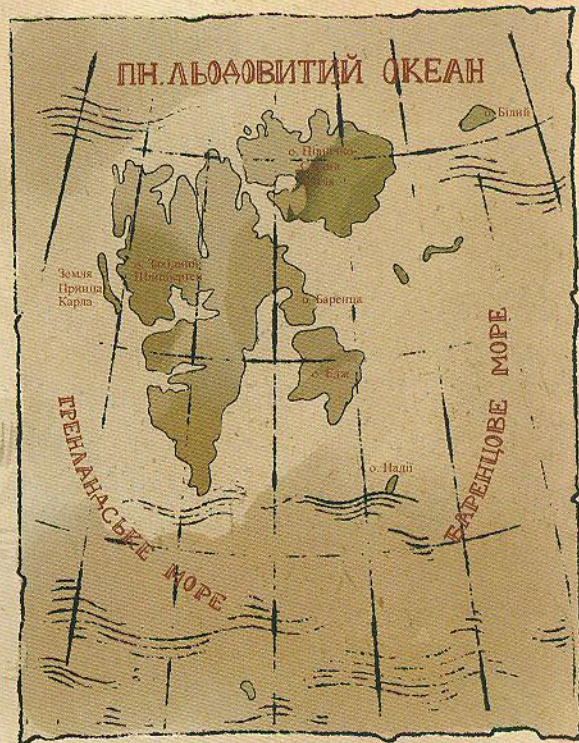
Подорож до школи

Ми зі святим Миколаєм вийшли у прочинене вікно, де зависли у повітрі великі, пишно оздоблені сани. Четверо сніжно-білих коней з довгими гривами нетерпляче посмикували хвостами. В санях уже сиділо декілька хлопців і дівчат мого віку. Вони зачаровано озиралися й махали мені руками.

— Твої майбутні однокласники, — підказав Миколай. — Вмощуйся зручніше. Ми вирушаємо прямісінько до школи!

Одна дівчинка посунулася і запропонувала мені краєчок ковдри, щоб було тепліше. Ми спробували порозумітися, але говорили різними мовами, тож довелося тільки усміхатися і спілкуватися жестами.

Святий Миколай узявся за віжки, щось тихенько сказав до коней, вони закивали і рушили вперед, а тоді – вгору і вгору: у нічне небо, майже до місяця і зірок.

Далеко внизу розсіяними вогників сяяли селища і міста. В імлістих досвітанкових сутінках мені ввижались густі ліси і глибокі моря. Блідо-молочними плямами поставали засніжені клаптики материків і цілі острови. Якоїсь миті нас оповило кольорове світло, ніби хтось розлив у небі гігантську веселку, а найбільше – її зелену барву. Північне сяйво!

Ми їхали невидимими небесними шляхами довго-довго. Вітер шумів у вухах, навіть попри теплу шапку, але холодно не було. Мабуть, ковдра у Миколаєвих санях також була магічна. Або з підігрівом.

Згодом мені вдалося дістатися мапи і прокласти наш приблизний маршрут. Здається, школа розташована десь посеред архіпелагу Свальбард.

Магічна школа Різдва

Нарешті сани святого Миколая почали знижуватися. Колами ми спустилися до засніженого острова, але якоїсь миті ніби перетнули невидимий кордон. Вітер стихився, повітря вже не було морозним, замість криги на землі була бруківка. Сани приземлилися на площі перед ошатною будівлею з кількома вежами, мов у замку. Неподалік розташувалися менші споруди, і все разом нагадувало казкове містечко.

— Як гарно! — зітхнула дівчинка поруч зі мною.

— Краще за Діснейленд! — підхопив якийсь хлопчик.

Ми всі перезирнулися і загомоніли, адже раптово почали розуміти одне одного.

— Ми всередині особливого виміру, — пояснив святий Миколай. — Тут зупиняється час і всі розмовляють однією мовою. Ласкаво прошу до Магічної школи Різдва!

Чимшвидше ми вибралися із саней та рушили до головного приміщення, дорогою знайомлячись і дивуючись чудесам, що з нами трапилися.

ОРАНЖЕРЕЯ

ВЕЖА
ЛЕОНТОВИЧА

БІБЛІОТЕКА

ХАТИНКА
ЙОУЛУПУККИ

ВЕЖА
ВЧИТЕЛІВ

ВЕЖА
МИКОЛАЯ

СТАЙНЯ

МАЙСТЕРНЯ ГНОМІВ

